

Arrest

nr. 318 066 van 6 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DEBRUYNE
Sint-Pieterskaai 73/B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 augustus 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. DEBRUYNE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] mei 1980 geboren bent te Ikorudu, Lagos. U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit en behoort tot de Yoruba etnie. Sinds uw geboorte woont u in uw ouderlijk huis waar ook uw moeder en uw oudere broer I. en zijn gezin verblijven. Op 20 januari 1995 wordt u als echtgenote geïntroduceerd aan X. Jullie huwelijk komt nooit tot stand daar u dit weigert, maar jullie relatie blijft wel aanhouden tot 2011. Qua verblijf wisselt u tussen uw ouderlijk huis en zijn huis te Ikeja, Lagos. Op 01 januari 2000 krijgen jullie een eerste dochter, E..

Op 05 februari 2003 wordt jullie tweede dochter, S., geboren. Daar X verschillende vrouwen heeft, verloopt de relatie tussen jullie beide niet goed. Hij dwingt u regelmatig tot seks. Tijdens een discussie ontstaat er een gevecht waarbij hij u tegen glas duwt en u verwond geraakt aan de hand. U ontvlucht zijn huis en wordt op

straat geroepen door B.K., een onbekende vrouw die u wilt helpen. Ze belooft u dat u als modeontwerpster een mooie toekomst tegemoet gaat in Frankrijk. U stemt in om met haar mee te reizen. Zij regelt alle reisdocumenten. Behalve vingerafdrukken en een foto afgeven, hoeft u niets te ondernemen. Jullie verlaten Nigeria op 19 september 2012 per vliegtuig. Eens aangekomen in Frankrijk blijkt dat u er geen modeontwerpster zult worden, maar dat u er dient te functioneren als prostituee om B.K. 30 000 terug te betalen. In 2013 verzoekt u de Franse autoriteiten om internationale bescherming (Ref.Nr.[...], toegevoegd aan blauwe map in administratief dossier (verder: Frans dossier)). Op 28 augustus 2015 wordt u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd. U gaat niet in beroep. Nadat u twee keer door B.K. wordt gevraagd om u te prostitueren en dit tweemaal door u wordt geweigerd, wordt u in december 2014 door B.K. op straat gezet. Jullie horen elkaar sindsdien niet meer. U ontmoet een Congolese man waarbij u gedurende een korte periode in Salon verblijft. Aangezien hij misbruik van u maakt, verlaat u hem en in 2016 ontmoet u S.. Zij woont in België en biedt u aan om bij haar in te trekken in ruil voor het verzorgen van haar kinderen. Nadat u ingaat op haar voorstel, verhuist u in april 2016 naar België. U brengt de kinderen van S. naar school en zorgt voor hen. Wanneer u op een dag andere Nigerianen ontmoet, raden ze u aan om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat doet u op 28 mei 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Nigeriaanse geboorteakte neer, d.d. 20 augustus 1983.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest de algemene veiligheidssituatie in Nigeria: kidnappers, martelaars en ritualisten. Verder vreest u dat uw ex – partner X u zal opzoeken wanneer u terugkeert naar Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud op 02 augustus 2023 (verder: NPO, p. 18 – 19; 22 – 23).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst valt op dat u bijzonder laattijdig uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U kwam in april 2016 aan in België en pas op 28 mei 2021, vijf jaar later, achtte u het noodzakelijk om de Belgische asielinstanties om internationale bescherming te verzoeken. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze vaststelling, die sterk indruist tegen een nood aan internationale bescherming, stelt u dat de persoon bij wie u aanvankelijk verbleef geen vrijheid bood. U diende voor haar kinderen te zorgen, maar werd niet betaald. Gezien uw weigeringsbeslissing te Frankrijk vertelde ze dat u zou worden teruggestuurd waardoor u angstig was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 02 augustus 2023 (verder: NPO), p. 22 – 23; zie administratief dossier). Daarbij dient alvast te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) sinds januari 2020 niet meer bij deze vrouw verbleef (zie vragenlijst CGVS, d.d. 08 november 2021, vraag 3.5). Zelfs indien u aanvankelijk tijdens uw verblijf in België werd beperkt in vrijheid, had u vervolgens evenzeer één jaar en vijf maanden de kans om internationale bescherming in te roepen. Ook uw verklaring om – uitgaande van uw weigeringsbeslissing te Frankrijk - angstig te zijn om teruggestuurd te worden, biedt geen verschuiving voor het feit dat u dermate lang getalmd heeft om de Belgische instanties aan te spreken wat betreft uw nood aan internationale bescherming. Gezien de onzekerheid die u mogelijks heeft ervaren omtrent de gevolgen van een nieuw verzoek om internationale bescherming staat het u immers vrij om u te informeren over de eigenheid en vertrouwelijkheid van een nieuwe asielprocedure. Redelijkerwijze moet worden aangenomen dat u gedurende vijf jaar, waarvan minstens één jaar en vijf maanden, de opportuniteit heeft gehad om u ter zake adequaat te informeren, wat u dus geheel heeft nagelaten. **Deze vaststelling ondermijnt dan ook bij voorbaat de ernst en urgentie van de door u geschetste vrees voor vervolging.**

Wat betreft de feiten die u aanhaalt als eigenlijke aanleiding tot uw vertrek uit uw land van herkomst, Nigeria, wordt vastgesteld dat uw verklaringen doorzeefd zijn met inconsistenties en tegenstrijdigheden wat maakt dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Om te beginnen haalt u aan dat de agressie die u ervaarde in uw gedwongen relatie met X voor u de reden was om in te stemmen op het voorstel van B.K. om naar Europa te reizen en daar een toekomst op te bouwen als

modeontwerpster (NPO, p. 8, 12, 15 – 16, 18). In dat opzicht is het dan ook bijzonder opmerkelijk dat u nalaat om bij DVZ, tijdens het geven van een overzicht van uw verblijfplaatsen in Nigeria, het adres te vermelden waarop u bij X zou hebben ingewoond: Ikeja, Lagos. U vermeldt er louter dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria steeds in uw ouderlijk huis in Ikorodu, Lagos, heeft gewoond (NPO, p. 13 – 14; zie verklaring DVZ, d.d. 01 juli 2021, p. 6, vraag 10). Ook bij het bevragen van uw woonplaatsen doorheen het persoonlijk onderhoud op het CGVS laat u aanvankelijk na uw verblijf in Ikeja, Lagos, te vermelden. Wanneer wordt gevraagd naar een overzicht van uw woonplaatsen sinds uw geboorte te Ikorodu tot het moment waarop u Nigeria definitief verliet, vermeldt u louter: [...] Estate Ikorodu. U woonde er samen met uw moeder, oudere broer, zijn echtgenotes, zijn kinderen en de cipier. U heeft er steeds op dezelfde plaats, in hetzelfde huis, gewoond tot het moment waarop u de reis van Nigeria naar Frankrijk heeft ingezet (NPO, p. 6). Later nogmaals gevraagd of u sinds uw geboorte tot 19 september 2012, uw beweerd datum van vertrek uit Nigeria, nog op andere adressen heeft verbleven dan [...] Estate Ikorodu, ontkent u dit (NPO, p. 7). Na enige verwarring omtrent uw verblijfplaatsen in Nigeria wordt opnieuw geïnformeerd of [...] Estate Ikorodu, de woning waar u met uw moeder, broer en zijn familie woonde, antwoordt u repetitief dat u op geen enkel adres heeft verbleven tot u B.K. heeft ontmoet in maart 2012 (NPO, p. 8 – 9). Vervolgens krijgt u nogmaals de kans om uw verblijf bij X te vermelden, maar blijft u volhouden dat u tijdens de periode waarin u in uw ouderlijk huis te [...] Estate Ikorodu woonde nooit gelijktijdig ergens anders heeft gewoond. U stelt: “Ik verplaatste enkel tussen het huis van mijn broer en het adres dat ik u heb gegeven.”. Gevraagd om duidelijkheid te bieden daar u voordien zij dat uw broer op hetzelfde adres woonde als u, antwoordt u dat het nog steeds om hetzelfde adres gaat maar dat het een groot gebied is. Geconcludeerd door de protection officer dat er dus geen andere plaatsen zijn geweest waar u woonde of voor een kortere periode verbleef behalve [...] Estate Ikorodu wordt dit door u bevestigd (NPO, p. 9).

Bij het bespreken van uw relatie met X komt vervolgens plotsweg boven water dat jullie sinds 1995 steeds hebben samengewoond in Ikeja, Lagos, en dat u uw woonplaats tot 2011 telkens afwisselde met dat van hem en uw ouderlijk huis (NPO, p. 13 – 14). Geconfronteerd met de vaststelling dat hier tot dan toe niets over heeft verteld, stelt u zeer verwonderlijk dat u dit vergeten was door de dingen die hij u heeft aangedaan en dat u louter uw ouderlijk huis heeft vermeld, omdat u er veel gelukkiger was (NPO, p. 13 – 14, 21). **Het valt echter absoluut niet te vatten dat u het adres waar u dergelijk innemende feiten zoals fysiek en seksueel geweld zou hebben ervaren, hetgeen bovendien een belangrijke rol zou hebben gespeeld in uw vertrek uit Nigeria, simpelweg zou vergeten te benoemen wat vervolgens ook de geloofwaardigheid van uw gedwongen relatie met O.A. sterk naar beneden haalt.**

Ook de verklaringen betreffende uw ontmoeting met B.K., de vrouw die u hielp om Nigeria te verlaten, zijn op z'n minst verwarrend te noemen. De plaats waar u de laatste nacht in Nigeria heeft doorgebracht, is aanvankelijk de woning van de persoon die u heeft geholpen om naar Frankrijk te gaan, B.K. (NPO, p. 7). U vertelt dat u enkele maanden voor uw vertrek bij haar heeft ingewoond. Meteen daarna past u uw verklaringen aan en stelt u dat u een jaar bij haar heeft verbleven in afwachting van uw reisdocumenten, waaronder uw paspoort en visum (NPO, p. 8). Op de vraag wanneer jullie elkaar voor het eerst hebben ontmoet, antwoordt u: maart 2012 - wat al niet overeenstemt met uw vermeende vertrekdatum, 19 september 2012, en uw stelling in Nigeria een jaar bij haar te hebben gewoond (NPO, p. 6, 8). Gevraagd op welke adres u één jaar bij B.K. heeft verbleven, stelt u opeens dat u er heeft gewoond van 2012 tot 2014 (NPO, p. 8). Geconfronteerd met de vaststelling dat u – nogmaals – een verblijfplaats in Nigeria vergat te vermelden wanneer dit eerder in het persoonlijk onderhoud werd besproken, zegt u zeer verwarrend: Nee, niet in Nigeria. Het was in Frankrijk.

Ik zei enkele maanden, geen jaar. Uw verblijf bij B.K. in Nigeria is opeens onbestaand. U zou louter van september 2012 tot december 2014 bij haar in Frankrijk hebben gewoond (NPO, p. 8 – 9).

In combinatie met eerdergenoemde vaststellingen omtrent uw zogenaamde, gedwongen relatie met X slaagt u er allesbehalve in duidelijkheid te scheppen over uw verblijf in Nigeria voorafgaand aan uw definitief vertrek en daarmee ook over de feiten die u daartoe hebben aangezet.

Dit wordt verder gE.kt door de constatering dat doorheen uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk een volledig ander relaas centraal staat dan hetgeen u verklaart voor de Belgische autoriteiten. U verklaart er dat uw moeder tot de Ogboni cult behoort en u in september 2011 vroeg om eveneens lid te worden van deze groepering. In oktober 2011 vroeg uw moeder u een glas bloed te drinken waarop u dit weigerde en het ouderlijk huis bent ontvlucht. Sindsdien heeft u twee jaar bij uw vriendin ingewoond waarna zij uw reis naar Frankrijk financieel mogelijk heeft gemaakt (Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 5 – 8). Ten eerste is het opvallend dat u daar verklaart dat uw moeder tot de Ogboni behoort terwijl u hier verklaart dat uw moeder christene is en dat zij zelfs de reden is waarom u in 1999 van de Islam naar het Christendom bent bekeerd (NPO, p. 5 – 6; Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 5). Waar u in Frankrijk de vraag tot lidmaatschap van de Ogboni cult centraal zet in uw beslissing om Nigeria te ontvluchten, werpt u hier een verhaal van een gedwongen relatie met X op (NPO, p. 8, 12, 15 – 16, 18; Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 5 – 6). Hiermee geconfronteerd stelt u dat B.K. u heeft

opgedragen om in Frankrijk het Ogboni verhaal te vertellen (NPO, p. 21 – 22). Een verschoning die niet voldoet daar u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd of u doorheen uw procedure om internationale bescherming te Frankrijk steeds de waarheid heeft verteld - zowel over uw persoonsgegevens als uw familie, uw reisweg en de redenen waarom u nood heeft aan internationale bescherming – waarop u als volgt heeft geantwoord: “Ja, ik heb hen hetzelfde verteld als wat ik hier in België al heb verteld en hier vandaag ook zal vertellen. (NPO, p. 5).

*U schrijft dezelfde verschoning toe aan de vaststelling dat u hier in België B.K. de rol toeschrijft van een onbekende vrouw die u toevallig tegenkwam op straat en vervolgens uw reis naar Frankrijk mogelijk heeft gemaakt, zowel financieel als praktisch, en u daarna tot prostitutie dwong om het geld terug te betalen (NPO, p. 7 – 8, 15 – 16) terwijl in uw Frans dossier valt te lezen dat het uw vriendin T. is die uw reis naar Frankrijk heeft gefinancierd (Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 5, 8). Ter verschoning voegt u er nog aan toe dat T. en B.K. éénzelfde persoon zijn, met T. als Islamitische naam voor B.K., wat onmogelijk is gezien u in Frankrijk stelt dat zowel u als uw kinderen onderdak vonden bij uw vriendin T. waarna binnen haar gezin werd besloten dat u er niet meer kon verblijven en u hier onder meer expliciet verklaart dat u in Nigeria nooit bij B.K. heeft verbleven (NPO, p. 9, 21; Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 7 – 8). Bovendien vertelt u de Belgische autoriteiten dat uw kinderen naar uw tweelingzus K. B. zijn verhuisd in de periode dat u reeds in Europa verbleef en dat zij voordien steeds bij uw moeder hebben gewoond (NPO, p. 11 – 12), **wat opnieuw sterk tegenstrijdig is met hetgeen u in Frankrijk heeft verklaard.***

Voorts werd u op 15 januari 2019 tijdens een huiszoeking te Oostende door de Belgische politie ondervraagd. In dat verslag valt te lezen dat u hen heeft verklaard dat u begin augustus 2018 rechtstreeks een vlucht heeft genomen vanuit Nigeria naar Brussel. U deed dat in het gezelschap van een vriend op wie u verliefd was (zie administratief rapport – illegaal verblijf Fedpol, d.d. 15 januari 2019, p. 1 – 2, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **U haalt met andere woorden opnieuw een derde reden van vertrek uit Nigeria aan, hetgeen uw relaas voor de Belgische asielinstanties des te meer ongeloofwaardig maakt.** Ook benoemt u opnieuw een andere vertrekdatum, begin augustus 2018, volgende in de lijst met de verschillende tijdstippen die u reeds heeft opgegeven bij de verschillende asielinstellingen. Zo vertelde u voor de Franse asielinstanties dat u Nigeria heeft verlaten op 04 augustus 2013, bij DVZ stelde u dan weer zeer algemeen dat u het land in 2013 verliet en op het CGVS plaatst u uw vertrek uit Nigeria op 19 september 2012 (zie administratief rapport – illegaal verblijf Fedpol, d.d. 15 januari 2019, p. 1 – 2, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier; zie verklaring DVZ, d.d. 01 juli 2021, p. 6 – vraag 10, p. 13 – vraag 37; Frans dossier, Entretien d.d. 06 augustus 2015, p. 5; NPO, p. 6).

Gelet op wat voorgaat gaat, schept u geen klaarheid over uw werkelijke datum van vertrek noch over de verblijfssituatie in Nigeria alvorens u het land definitief verliet noch deinst u ervoor terug om verschillende keren een ander relaas op te werpen als reden voor uw vertrek uit Nigeria en uw nood aan internationale bescherming. Op deze manier kan geen enkel geloof worden gehecht aan het verhaal dat u bij de Belgische asielinstanties uit de doeken doet.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bij het bevragen van uw vrees bij terugkeer naar Nigeria louter de algemene veiligheidssituatie aanhaalt en geen elementen in het kader van het relaas dat u heeft gepresenteerd. Pas wanneer u werd geconfronteerd met de verschillende relazen die u tot dan toe heeft verkondigd, haalt u aan dat uw ex – partner u mogelijks zou opzoeken indien u terugkeert naar Nigeria (NPO, 18 – 19, 22). Zelfs indien nog enig geloof zou worden gehecht aan uw relatie met X, quod non, kan geen gewicht worden gehangen aan deze laattijdige uiting van vrees. Noch heeft u hier iets van vermeld doorheen uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk, noch tijdens de huiszoeking die in België heeft plaatsgevonden noch haalt u deze vrees spontaan aan tijdens uw verzoek om internationale bescherming te België. Er wordt zelfs door de protection officer expliciet gevraagd of u iets vreest in het kader van uw relatie met X waarop u nee antwoordt. Gevraagd of hij een reden is waarom u niet kunt terugkeren naar Nigeria antwoordt u opnieuw negatief. Een laatste maal gevraagd of X – los van de algemene situatie in Nigeria met kidnappers, martelaars en ritualisten – een probleem is dat u ervan zou weerhouden om terug te keren antwoordt u: Nee, helemaal niet. (NPO, p. 19).

Wat overblijft is uw verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Nigeria. Er dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van de algemene veiligheidssituatie in Nigeria omtrent kidnappers, martelaars en ritualisten volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. U gevraagd of u ooit met één van deze groepen in contact kwam, ontkent u dit. U heeft louter over hen gehoord via familieleden. De jongere zus van uw moeder zou op een dag verdwenen zijn waardoor u concludeert dat dit te wijten is aan de tussenkomst van één van genoemde groepen, maar in se weet niemand precies wat er met haar is gebeurd (NPO, p. 18 – 19).

Tenslotte verleent de veiligheidssituatie in Nigeria zich er ook niet toe om subsidiaire bescherming toe te kennen:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De geboorteakte die u neerlegt, staft louter uw Nigeriaanse nationaliteit hetgeen in bovenstaande niet ter discussie staat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23 mei 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het enig middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsverplichting van artikelen 2 en 3 van de Wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel samen met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de rechten van verdediging.

Verzoekster vangt aan met stellen dat het eerste asielinterview van 2 augustus 2023 geduurd heeft van 14.04 tot 18.30 uur, hetgeen volgens haar te kort is. Verzoekster verwijst naar elementen die niet aan bod zijn kunnen komen (seksueel misbruik, de voortdurende angst, wijze waarop ze sinds 2016 in België leeft, vrouwenrechten in Nigeria). Ze verwijst naar haar geringe intelligentie en psychische toestand.

Verzoekster stelt : *“De vele pogingen om verzoekster hierbij op tegenstrijdigheden en leugenachtigheden te betrappen, falen evenwel, minstens is het één en ander niet bewezen [...]”* en voert dienaangaande argumenten aan.

Verzoekster voert aan dat haar bij terugkeer naar Nigeria een noodlottige afloop en onderdrukt bestaan wacht waar ze zal gedwongen worden samen te leven met een gewelddadige uitbuiters. Tevens vreest ze voor het netwerk van B.K. omdat ze nog veel geld verschuldigd is.

Verzoekster argumenteert inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Zij voert middels geciteerde landeninformatie aan dat Nigeria, en ook haar geboortestreek Lagos, nog steeds onveilig is.

2.2. Bij aanvullende nota van 16 oktober 2024 brengt verweerder aanvullende landeninformatie bij: EASO “Nigeria Security Situation” van juni 2021, de EASO “Country Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021 en de “EUAA Nigeria – Country Focus” van juli 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Waar verzoekster aanvoert dat het “asielinterview” bij verweerder op 2 augustus 2023 te kort was, kan dit niet worden aangenomen. Verzoekster heeft immers van 14.04 uur tot 18.30 uur haar relaas kunnen doen en had tijdens deze periode van meer dan 4 uren de mogelijkheid om alle elementen aan te brengen die haar noopten een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In het verzoekschrift wordt haar bovendien de mogelijkheid gegeven om de elementen aan te voeren die ze nuttig acht.

5. De bestreden beslissing motiveert als volgt inzake het laattijdig verzoek om internationale bescherming: **“Vooreerst valt op dat u bijzonder laattijdig uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.** U kwam in april 2016 aan in België en pas op 28 mei 2021, vijf jaar later, achtte u het noodzakelijk om de Belgische asielinstanties om internationale bescherming te verzoeken. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze vaststelling, die sterk indruist tegen een nood aan internationale bescherming, stelt u dat de persoon bij wie u aanvankelijk verbleef geen vrijheid bood. U diende voor haar kinderen te zorgen, maar werd niet betaald. Gezien uw weigeringsbeslissing te Frankrijk vertelde ze dat u zou worden teruggestuurd waardoor u angstig was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 02 augustus 2023 (verder: NPO), p. 22 – 23; zie administratief dossier). Daarbij dient alvast te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) sinds januari 2020 niet meer bij deze vrouw verbleef (zie vragenlijst CGVS, d.d. 08 november 2021, vraag 3.5). Zelfs indien u aanvankelijk tijdens uw verblijf in België werd beperkt in vrijheid, had u vervolgens evenzeer één jaar en vijf maanden de kans om internationale bescherming in te roepen. Ook uw verklaring om – uitgaande van uw weigeringsbeslissing te Frankrijk - angstig te zijn om teruggestuurd te worden, biedt geen verschoning voor het feit dat u dermate lang getalmd heeft om de Belgische instanties aan te spreken wat betreft uw nood aan internationale bescherming. Gezien de onzekerheid die u mogelijks heeft ervaren omtrent de gevolgen van een nieuw verzoek om internationale bescherming staat het u immers vrij om u te informeren over de eigenheid en betrouwbaarheid van een nieuwe asielprocedure. Redelijkerwijze moet worden aangenomen dat u gedurende vijf jaar, waarvan minstens één jaar en vijf maanden, de opportuniteit heeft gehad om u ter zake adequaat te informeren, wat u dus geheel heeft nagelaten. **Deze vaststelling ondermijnt dan ook bij voorbaat de ernst en urgentie van de door u geschetste vrees voor vervolging.**”

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en sinds haar aankomst in België in 2016 tot mei 2021 (vijf jaar) wachtte alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde.

De loutere verwijzing naar haar leefsituatie sinds 2016 in België kan niet aangenomen worden als concreet en nuttig verweer ten aanzien van de voorstaande motivering. Deze motivering is terecht, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad bijgetreden.

Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid. Dit geldt des te meer omdat ze al sinds haar verblijf in Frankrijk kennis had van de mogelijkheid tot het aanvragen van internationale bescherming aangezien ze in 2013 aldaar dergelijke aanvraag deed.

5. Verzoekster voert aan een vrees voor vervolging te hebben wegens haar ex-partner X en het netwerk van B.K. aan wie ze geld verschuldigd is.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast:

- verzoekster werd herhaaldelijk gevraagd naar haar woonplaats waar ze telkens een woonplaats aangeeft ([...] Estate Ikorodu) maar ze vergeet bij de DVZ en verweerder spontaan het adres te vermelden waar ze bij X zou hebben ingewoond (Ikeja, Lagos). Verzoekster stelt telkens dat ze op geen ander adres heeft verbleven tot de ontmoeting met B.K. in maart 2012 (NPO, p. 8 – 9). Inconsistent met deze verklaringen zijn haar verklaringen inzake de relatie met X waar verzoekster plots stelt dat ze sinds 1995 steeds hebben samengewoond in Ikeja, Lagos, en dat haar woonplaats tot 2011 wisselde tussen zijn huis en haar ouderlijk huis (NPO, p. 13 – 14). Samen met verweerder stelt de Raad vast dat het niet plausibel is dat het adres waar verzoekster fysiek en seksueel geweld zou hebben ervaren, wat een essentieel deel uitmaakt van haar

relaas, vergeet te melden; dit ondermijnt de geloofwaardigheid van haar vermeende gedwongen relatie met X.

- verzoeksters verklaringen over haar ontmoeting en verblijf met B.K. zijn inconsistent: (i) de woning van B.K., die haar hielp om naar Frankrijk te gaan, is de plaats waar ze de laatste nacht in Nigeria heeft doorgebracht (NPO, p. 7) en ze zou enkele maanden voor haar vertrek bij B.K. hebben gewoond (ii) verzoekster stelt ook dat ze een jaar bij B.K. heeft verbleven in afwachting van haar paspoort en visum (NPO, p. 8), (iii) andersluidend stelt verzoekster dan dat ze van september 2012 tot december 2014 bij B.K. in Frankrijk zou hebben gewoond (NPO, p. 8 – 9).

- verzoekster heeft in haar verzoek om internationale bescherming in Frankrijk een volledig ander relaas aangevoerd, met name dat haar moeder tot de Ogboni cult behoort en aan verzoekster in september 2011 vroeg om ook lid te worden van de Ogboni, hetgeen verzoekster weigerde waarna ze twee jaar bij haar vriendin woonde (Frans dossier, Entretien van 6 augustus 2015, p. 5 – 8).

- verzoekster verklaart in België dat B.K. haar reis naar Frankrijk mogelijk heeft gemaakt, zowel financieel als praktisch, en haar daarna tot prostitutie dwong om het geld terug te betalen (NPO, p. 7 – 8, 15 – 16). In tegenstelling hiermee verklaarde ze in Frankrijk dat vriendin T. de reis naar Frankrijk heeft gefinancierd (Frans dossier, Entretien van 6 augustus 2015, p. 5, 8).

- op 15 januari 2019 werd verzoekster tijdens een huiszoeking te Oostende door de Belgische politie ondervraagd en ze verklaarde dat ze begin augustus 2018 rechtstreeks een vlucht heeft genomen vanuit Nigeria naar Brussel en dit in het gezelschap van een vriend op wie ze verliefd was (administratief rapport – illegaal verblijf Fedpol, van 15 januari 2019, p. 1 – 2, blauwe map in het administratief dossier). Dit is wederom een andere en derde reden voor het vertrek uit Nigeria.

- slechts na confrontatie met de verschillende verklaringen die ze tot dan heeft gedaan, haalt verzoekster aan dat X haar mogelijks zou opzoeken indien ze terugkeert naar Nigeria (NPO, 18 – 19, 22) hetgeen bijzonder treffend is omdat ze hiervan geen melding maakte tijdens haar verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, noch tijdens de huiszoeking die in België heeft plaatsgevonden. Tevens blijkt uit haar verklaringen (NPO, p. 19) dat ze X niet aanziet als probleem om terug te keren naar Nigeria.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die voorstaande elementen en de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake X en B.K., het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder aangaande het laattijdig verzoek en de wijze waarop ze Nigeria heeft verlaten.

Te dezen dient ook te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk (een EU-land) bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde vaststellingen en motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook aangevoerd door verweerder in de aanvullende nota van 16 oktober 2024, waaruit blijkt dat er

actueel voor burgers in de deelstaat geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Het geciteerde reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS